

Miloš Šupica

ČOVEK SA VELIKIM SRCEM

Veliki srpski dobrotvor Miloš Šupica opet odneo poklone deci i siromašnima u zavičaj

Miloš Šupica sa decom u Boru pri dodeli dobrotvornih poklona

Za gospodina Miloša Šupicu, neumornog i velikog humanistu svi već znaju, kako u dijaspori tako i u otadžbini. Od početka rata u Bosni, pa sve do današnjih dana gospodin Šupica požrtvovano pomaže celim svojim bićem. Izlečio je preko 130 ranjenika, od kojih su većina tokom lečenja bili smešteni u njegovom stanu u Stoktonu u Kaliforniji. Pomogao je i pomaže mnoga sirotišta, bolesnu decu, starce i bolesnike širom naše zemlje. Svake godine bar dva puta gospodin Miloš ode u zavičaj kako bi lično dopremio pomoć i podelio, bolnicama, mališanima, kampovima za izbeglice...

Humanitarno udruženje "Spasimo srpsku decu", Gospodina Šupice, u poslednjih desetak godina je dopremilo u našu zemlju, u vrednosti od preko 60 miliona dolara, uglavnom u medicinskoj opremi i pomagali-ma, a zatim u garderobi, novcu i ostalim potrebštinama. Samo tokom prošle godine, Institutu u Sremskoj Kamenici, Domu zdravlja u Kuršumlji i Medicinskom centru u Vranju, upućena je oprema u vrednosti od 330 000 dolara. Zahvaljujući gospodinu Šupici u izbegličke kampove dolazili su američki lekari da leče naše ljude i ranjenike. Tako je i ovaj put sa sobom i o trošku svog udruženja, gospodin Miloš doveo američkog lekara, japanskog porekla, da na VMA izvrši vrlo složenu operaciju kičme.

Pozvali smo i zamolili za razgovor ovog velikog humanistu, baš u vreme kada se spremao za put u otadžbinu. Obećao nam je da će se javiti čim se vrati i

završi svoju humanu misiju isplaniranu i vezanu za ovo putovanje. Tako je i bilo. Mrđutim, ovaj put poziv velikog optimiste gospodina Šupice, zvučao je vrlo tužno. Naime, gospodin Miloš nam je tom prilikom preneo tužnu vest o smrti četrnaestogodišnje devojčice, Slađane Kobas, za čije zdravstveno stanje je organizovao

je zvali, nakon teške i mukotrpne borbe za život, preminula je u svom domu u Prijedoru u Republici Srpskoj, Bosni i Hercegovini 8. februara. Jedina preživela beba u Banjalučkoj bolnici 1992. godine od trinaest novorođenčadi kojima je uskraćen neophodni kiseonik zbog U.N. embarga. Tako je i zahtev

Čika Milošu Šupici
predsedniku nevladine organizacije
«Spasimo srpsku decu»

Zovem se Martina Manasijević. Živim u Trgovištu na krajnjem
am 12 godina i učenica sam šestog razreda Osnovne škole «Branko
Živim u jednoj siromašnoj šestočlanoj porodici, ali srećnoj, jer ima,
njih vršnjaka koji svakodnevno na hiljade umiru za hranom.

Moj otac Dalibor i majka Vesna su nezaposleni i vidim da se m
s prehranili i školovali u ova teška vremena gde posla nema, pa čest
estrom Milenom tugujem pa i plačem, da ne bi videla moja sestrice
tembru polazi u prvi razred pa će rđiteqi biti još opterećeniji jer će fi

A i moj mali bratić Marko iako ima četiri godine kao da je mno
šu nemaštinu pa nije zahtevan kao druga deca koja su imućna. Pošto
imamo u jednoj sobi, nas tri sestre spavamo u jednom krevetu, a i
tom, jer treći i nemamo. Skromno živimo prema mogućnostima, tako

mnoge humane akcije, a i sam lično pomogao i nepoštedno se borio kako bi joj spasao život.

UMRLA TRINAESTA ZVEZDICA

"Trinaesta zvezdica" kako su

Banjalučke bolnice za dostavljanje neophodnog kiseonika novorođenčadima koja su se nalazila u inkubatorima bio odbijen od strane U.N-a. Od trinaest beba dvanaest ih je umrlo, preživela je samo, Slađana Kobas. Preživela je

ali sa velikim posledicama i teškim zdravstvenim oštećenjima. Svih ovih četrnaest godina hrabro se borila za svoj život. Podvrgla se mnogim hirurškim intervencijama i terapijama, ali posledice koje je zadobila bile su i suviše kobne.

- Slađana Kobas, ili "Trinaesta zvezdica" će uvek živeti u nama i nesmemo je zaboraviti – kaže za Ogledalo gospodin Šupica.

- Ona je bila simbol genocida U.N. i embarga nad srpskim novorođenčadima. Srpska nacija mora nastaviti borbu, Slađaninu borbu, za pravdom, sve dok se ne kazne počiniooci ovog strašnog zločina nad tek rođenim bebama. Sve do sada Slađana je bila njihov predstavnik.

Svet mora biti obavesten o ovim nepravdnim ubistvima i mora kazniti ovakav postupak, po svim moralnim i zakonskim pravilima, i po svim zemaljskim i nebeskim zakonima – rekao je ogorčeno gospodin Miloš.

Složili smo se sa ovom izjavom velikog dobrotvora.

Zatim nam je, ovaj čovek sa velikim srcem, preneo utiske i izveštaj sa svog putovanja u otadžbinu. Gospodin Šupica ozario je mnoga dečija lica donoseći im božićne poklone, i ujedno razveselio tegobne živote naših ljudi?

Obišao je Bor, gde je najsiromašnijoj deci, Srbima i Romima podelio 300 zimskih jakni. Zatim ga je put odveo u Vranje, Trgovište i okolna mesta gde je

podelio još 350 jakni mališanima za Božić. Stigao je Miloš i u Cvetojevca kod Kragujevca, gde je preko zadužbina princeze Jeisavete, i njenog Dobrotvornog humanitarnog društva. "Misija sveta Anastasija" uručio jakne za decu iz Cvetojevca kao i "Karton Citi" u Beogradu, siromašnu decu romskog porekla. Tako je i u ovoj zimi Miloš Šupica zagrejao i utoplio ukupno 770 mališana u Srbiji.

Odličnoj učenici romskog porekla, Martini Manasijević, koja mu je kroz pismo zatražila pomoć odazvao se predivnim božićnim poklonom, pa je presrećna Martina dobila kompjuter u vrednosti od \$800 dolara.

Ovaj poznati humanista, Aleksandru Mijajloviću iz Kraljeva, koji je u nesreći pršljen i postao invalid, gospodin Miloš Šupica je obezbedio operaciju kod najpoznatijeg hirurga, dr. Carl C. Kao, iz Vašingtona, koji ovom momku čije su sve nade već potonule, garantuje oporavak.

Eto tako gospodin Miloš Šupica uspeva da pomogne bolesnima, siromašnima toplim i srdačnim gestovima. Ovaj dobrotvor je samo čovek koji se pensionisao nakon svog malog automehaničarskog biznisa, gospodin Šupica nije milioner, ali je najbogatiji čovek u duši. Tako se oseća svaki put kada pomogne siromahu, bolesniku i mališanu bez roditelja.

Nastavak sa strane 26

nije ni malo sjajna. U svim drugim zemljama svi stoje iza tebe kada ideš da predstavljaš državu i doneseš medalju. Kod nas nažalost niko pa čak ni savez ne stoji iza igrača. Tu su pored nas mesec dana pred nastup i to je sve.

Zar ti nisi naš prvi sportista koji je osvojio medalju za Srbiju, s obzirom da su se Srbija i Crna Gora već odvojile u ovom sportu?

Jesam, ali šta ja imam od toga. Šta mi znači da okačim po zidovima medalje, pa ne živi se od toga.

S.P.

